

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ARTICULATIONS OF CHAOS

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΑΚΛΑΣ

Γ' ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ

Επιβλέπων Καθηγητής

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΑΝΙΤΗΣ

Αθήνα 2024

ARTICULATIONS OF CHAOS

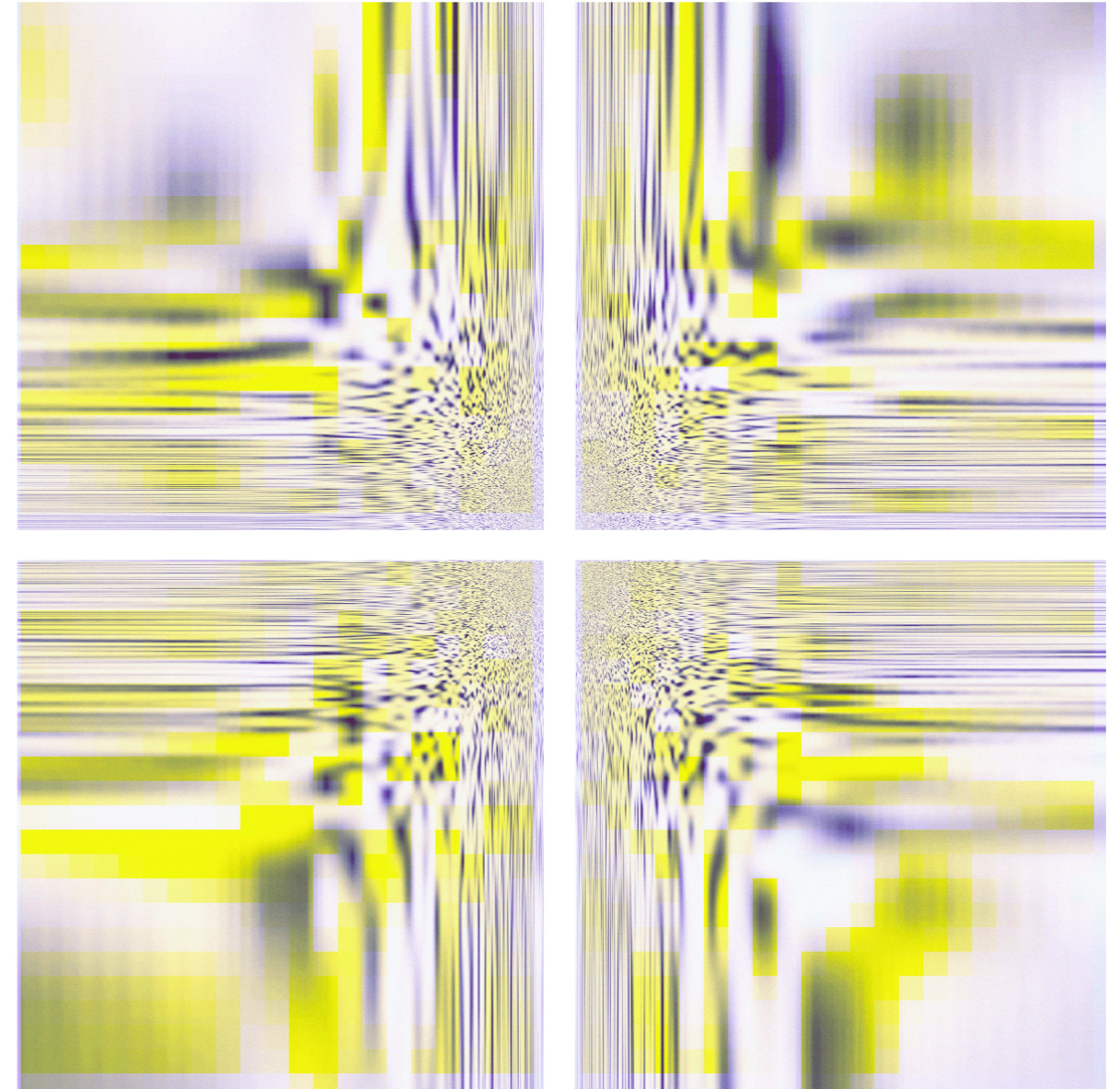
Μάνος Σακλάς

Όταν ακούμε τον παφλασμό της θάλασσας, το βουητό του ανέμου ή το τριζοβόλημα της φωτιάς, βιώνουμε έναν αισθητηριακό κορεσμό, συλλαμβάνοντας τέτοια φαινόμενα ως συνεχή, αντί γι αυτό που είναι στην πραγματικότητα: γαλαξίες αναρίθμητων γεγονότων πέραν του φάσματος της αντίληψης μας. Ο φιλόσοφος Michel Serres προσδιορίζει τον θόρυβο ως το μόνο πραγματικό συνεχές: μια «αρχέγονη σούπα» άπειρης πληροφορίας από την οποία αναδύονται όλες οι μορφές και τα σήματα. Η προσέγγιση του θορύβου ως εννοιολογικού πυρήνα μιας καλλιτεχνικής πρακτικής μοιάζει με οξύμωρο εγχείρημα, καθώς μόλις αποκτήσει μορφή, ο θόρυβος παύει να εκφράζει αυτή την κοσμική υπόκρουση απεριόριστων πιθανοτήτων που τον συγκροτεί και μεταλλάσσεται σε ιδιομορφία.

Η έκθεση «Articulations of Chaos» προσεγγίζει την αταξία, την τυχαιότητα και τους χαοτικούς ρυθμούς του σύμπαντος ως καθολικές αρχές, διαπραγματευόμενη όχι μόνο την έννοια του θορύβου, αλλά την εναλλαγή μεταξύ θορύβου και σήματος, πολυπλοκότητας και ιδιοτυπίας, τάξης και χάους. Ο θόρυβος χρησιμοποιείται ως μέσο προς μια αισθητική «διεύρυνση», εστιάζοντας στην απροσδιόριστη φύση του όσο και στην πολυσήμαντη παρουσία του κατά τον 21ο αιώνα. Σήμερα η έννοια του «θορύβου» εμφανίζεται σε μια πληθώρα πεδίων όπως η θεωρία της πληροφορίας, η οικονομία, η μουσική, η σύγχρονη τέχνη και η αισθητική, ως σημάδι της εκθετικά επιταχυνόμενης πολυπλοκότητας που επιφέρουν ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις και οι μεγάλες γεωπολιτικές και κοινωνικές μεταβολές της εποχής μας.

Ο θόρυβος είχε ανέκαθεν την έννοια της καταστροφής, της ρύπανσης, ή μιας ηχητικότητας που παρεμποδίζει την ακρόαση του σήματος κατά τη διάρκεια της εκπομπής του. Στο «Ηχητικό Δράμα» που παρουσιάζεται στην σκοτεινή αίθουσα προβολής, η «φωνή» του φιλοσόφου μεταμορφώνεται σε μια ψηφιακά ανασυντιθεμένη «Χίμαιρα» λευκού θορύβου και text-to-speech αφήγησης του *Le Parasite* (1980), καλώντας μας να αναλογιστούμε την ανθρώπινη συνθήκη, την αβεβαιότητα και τα όρια της αντίληψης μας μέσω μιας αμιγώς αισθητηριακής εμπειρίας.

Τα επιτόχια έργα αναδεικνύουν την οπτική διάσταση των εννοιών που διερευνώνται και στο ηχητικό δράμα : το χάος, η πληροφορία, η σύνθεση, τα φαινόμενα ταλάντωσης και η αντίληψη, αποτελούν τον κύριο θεματικό άξονα τους. Η μεθοδολογία που εφαρμόστηκε για την δημιουργία των ψηφιακών εικόνων και του συνθετικού ήχου είναι κοινή, και περιλαμβάνει μαθηματικές φόρμουλες όπως ο αλγόριθμος παραγωγής θορύβου «Perlin», ο αλγόριθμος φασματικής ανάλυσης και ανασύνθεσης «FFT», όπως και αλγόριθμοι που προέρχονται από την Θεωρία του Χάους π.χ «Lorenz Attractor», την Βιοπληροφορική π.χ «Boids Model» αλλά και την μέθοδο «Στοχαστικής Σύνθεσης» του I. Ξενάκη, μεταξύ άλλων συνθετικών πρακτικών του μεταπολεμικού μοντερνισμού και της σύγχρονης ηχητικής τέχνης.

ARTICULATIONS OF CHAOS

31.1—2.2 2024

1. Noise to Signal (Input/Output)
Diptych 70x100cm, Sublimation Print on Aluminium

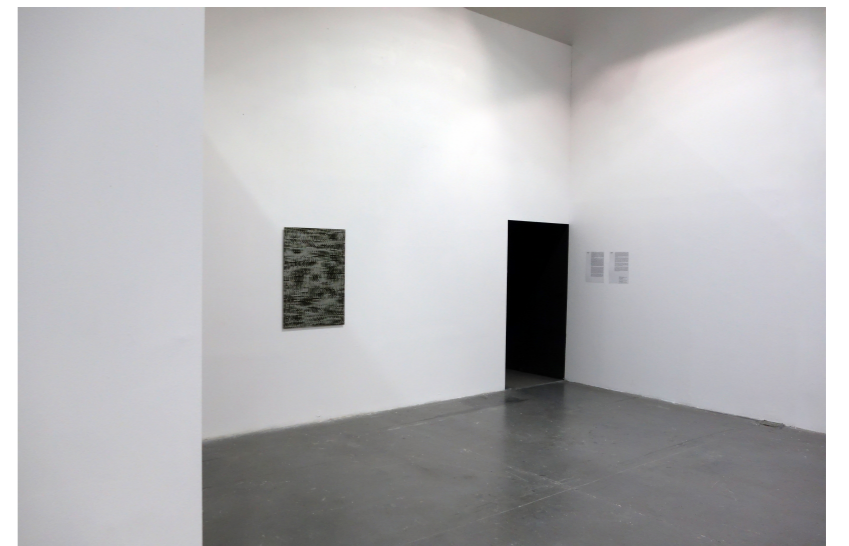
2. Source of Uncertainty
70x100cm, Sublimation Print on Aluminium

3. Quantification of Sensation
Diptych 70x100cm, Sublimation Print on Aluminium

4. Articulations of Chaos
25 minutes, Auditory Drama for Synthetic Sound,
Computer-generated speech, and Text Projection.

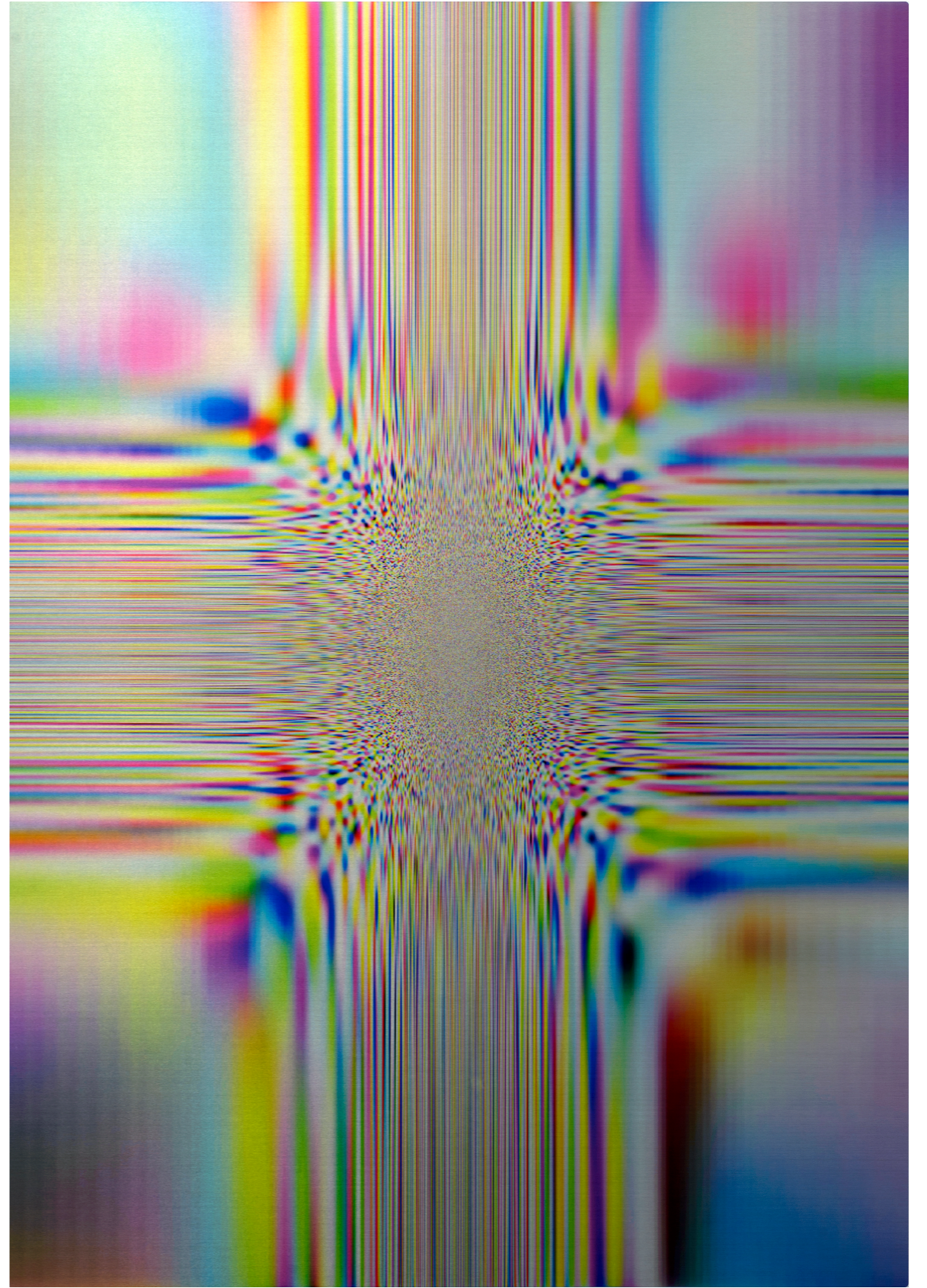
MANOS SAKLAS

ASFA

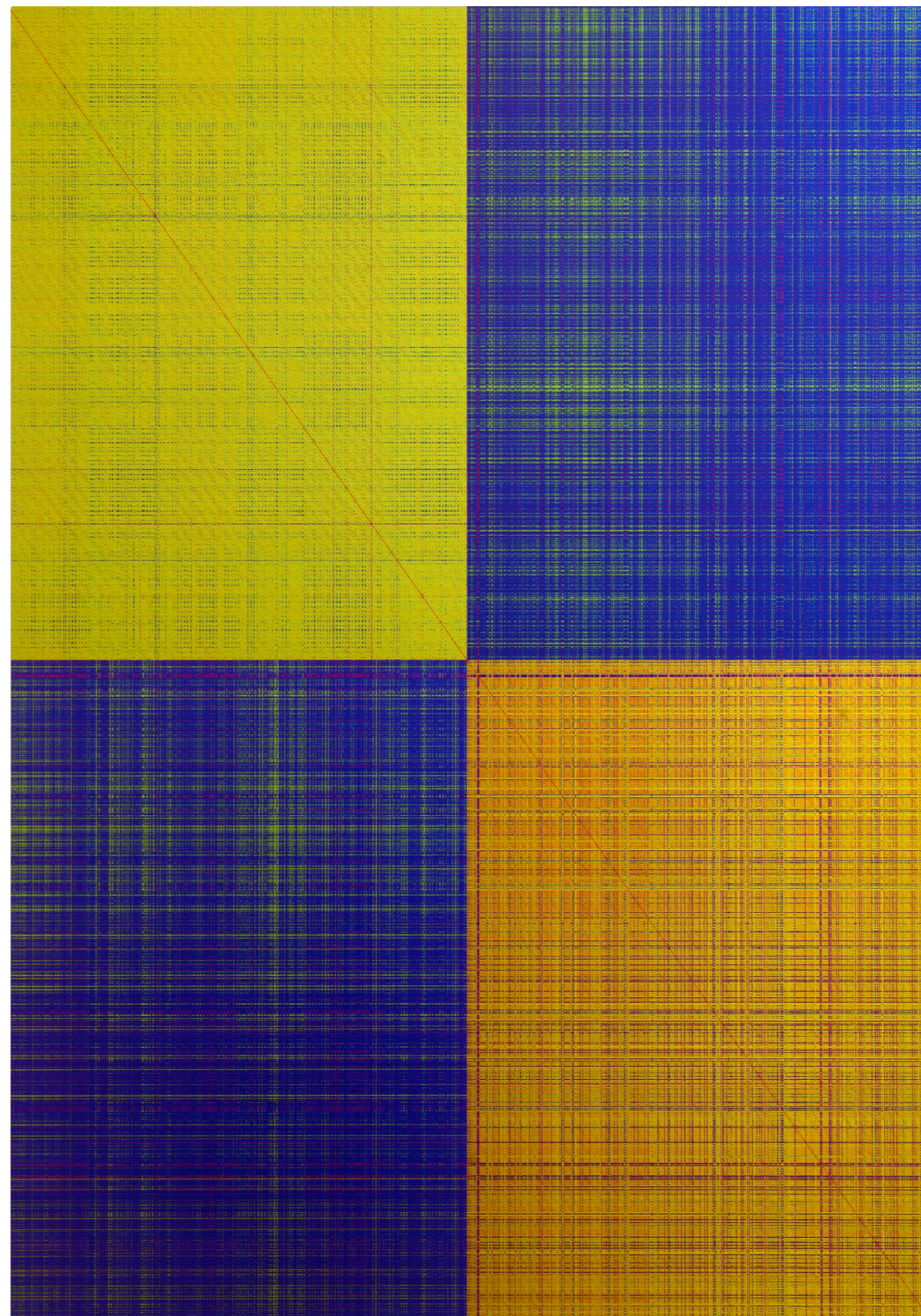
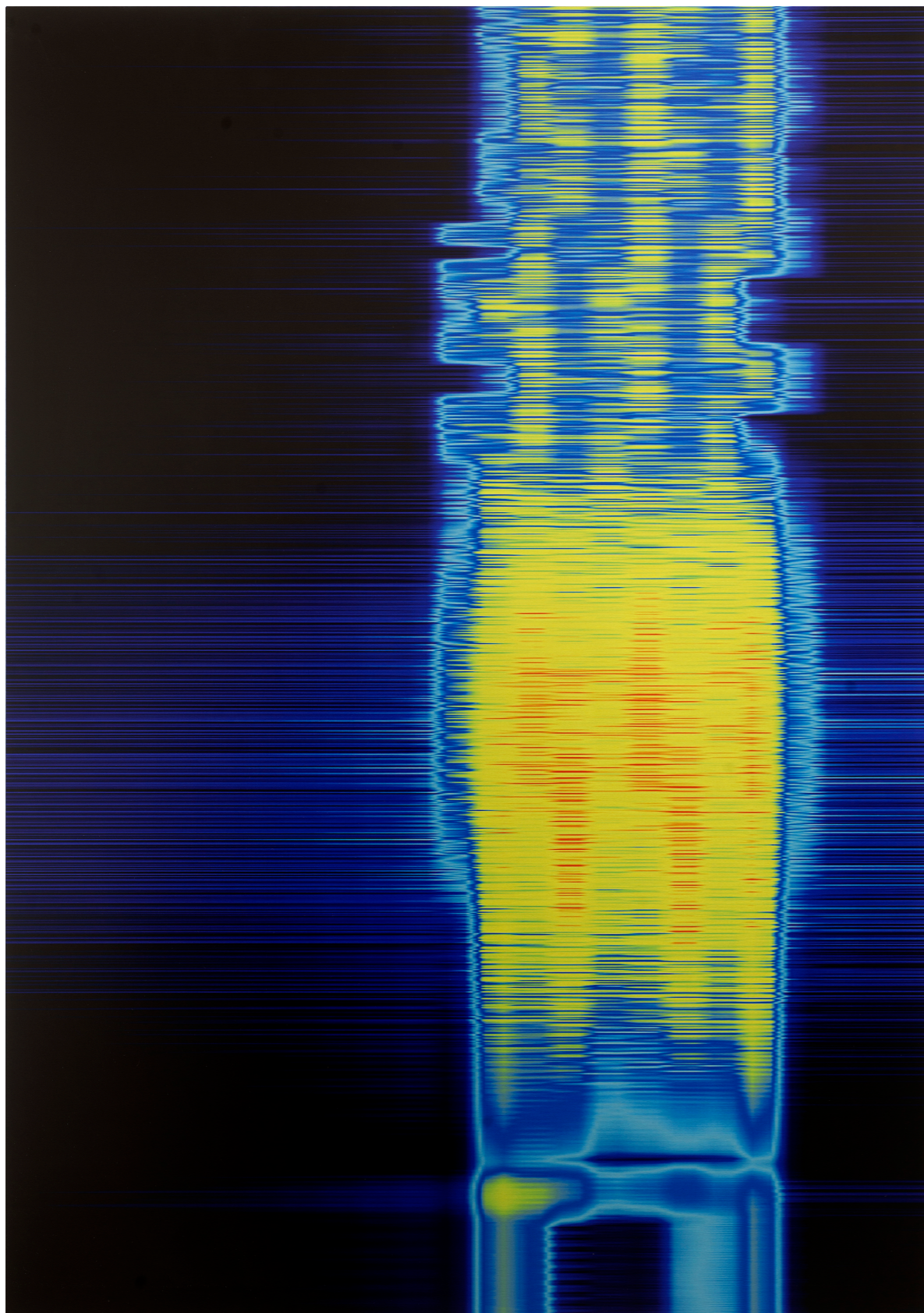

**THROUGH THIS RARITY
THE WORLD COMES
INTO EXISTENCE**

WE LIVE AND WE THINK

**AN ORGANIZATION IS BORN
FROM CIRCUMSTANCES**

**LIKE APHRODITE RISING
FROM THE SEA**

Μάνος Σάκλας (γεν. 1998, Αθήνα) είναι καλλιτέχνης που εργάζεται στους τομείς των εικαστικών, της ηλεκτροακουστικής μουσικής και της ηχητικής τέχνης. Το έργο του αφορά την πολυσχιδής φύση της ακρόασης, την οπτική διάσταση των φαινομένων ταλάντωσης και τη σύνθεση ήχου. Οι επιδράσεις του συνθετικού ήχου στο ανθρώπινο σώμα, τα ψυχοακουστικά φαινόμενα, καθώς και θέματα που σχετίζονται με έννοιες όπως ο θόρυβος, η υλικότητα και η χρονικότητα αποτελούν τον πυρήνα του ενδιαφέροντός του. Στην καλλιτεχνική του πρακτική συνδιάζει μια πληθώρα περιοχών, κατασκευάζοντας χώρους ακρόασης όπου συνυπάρχουν επιμέρους οντότητες όπως ψηφιακές εκτυπώσεις, εγκαταστάσεις, κείμενα και ηχητικές συνθέσεις.